نفس خدادادی

هر که جان دارد، خداوند را ستایش کند. شما خداوند را ستایش کنید. مزمور ۶:۱۵۰

پنجگانه تورات

و خداوند خدا آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی او روح حیات دمید و آدم نفس زنده شد. پیدایش ۷:۲

و اینک من، من، طوفان آب را بر زمین میآورم تا هر جسدی را که روح حیات در آن باشد، از زیر آسمان هلاک کنم؛ و هر آنچه بر زمین است خواهد مرد. پیدایش ۱۷:۶

و دو دو از هر ذیجسدی که در آن روح حیات است، نزد نوح به کشتی درآمدند. پیدایش ۱۵:۷

هر که در بینیاش نَفَس حیات بود، از هر که در خشکی بود، مُرد. پیدایش ۲۲:۷

اما از شهرهای این امتهایی که یهوه، خدایت، تو را به ملکیت میدهد، هیچ ذینفسی را زنده مگذار. تثنیه ۱۶:۲۰

تاریخچه

پس یوشع تمامی سرزمین کوهستان و جنوب و وادی و چشمهها و همه پادشاهان آنها را زد و کسی را باقی نگذاشت، بلکه هر که نفس میکشید را بالکل هلاک کرد، چنانکه یهوه خدای اسرائیل فرمان داده بود. یوشع ۴۰:۱۰

و همه کسانی را که در آنجا بودند با دم شمشیر کشتند و آنها را به کلی نابود کردند. دیگر کسی زنده نماند. و حاصور را به آتش سوزاند. و بنیاسرائیل تمام غنیمت این شهرها و دامها را برای خود به غنیمت گرفتند. اما همه را با دم شمشیر کشتند تا اینکه آنها را نابود کردند و هیچ جانداری باقی نگذاشتند. یوشع 11:11،14

و کانالهای دریا پدیدار شدند و اساس جهان آشکار گردید، از سرزنش خداوند، از نفخه نفس بینی او. دوم سموئیل ۱۶:۲۲

و چون او سلطنت کرد، تمامی خاندان یربعام را شکست داد و هیچ ذینفسی برای یربعام باقی نگذاشت تا او را هلاک کرد، موافق کلام خداوند که به واسطه بنده خود اخیای شیلونی گفته بود: اول پادشاهان ۲۹:۱۵

و بعد از این وقایع، پسر آن زن که صاحبخانه بود، بیمار شد و بیماری او چنان شدید بود که نفسی در او باقی نماند. اول پادشاهان ۱۷:۱۷

شعر

از باد خدا هلاک میشوند و از نفخه بینی او سوخته میشوند. ایوب ۹:۴

او نمیگذارد نفس بکشم، بلکه مرا به تلخی میافکند. ایوب ۱۸:۹

که جان هر موجود زنده و نفس جمیع بشر در دست اوست. ایوب ۱۰:۱۲

او از تاریکی بیرون نخواهد رفت؛ شعله شاخههایش را خشک خواهد کرد و با نفس دهانش خواهد رفت. ایوب ۳۰:۱۵

نفس من فاسد شده، روزهایم رو به زوال است، قبرها برای من آمادهاند. ایوب ۱:۱۷

نفس من برای همسرم غریب است، هرچند که من به خاطر فرزندانم به خاطر بدن خودم دعا کردم. ایوب ۱۷:۱۹

مادامی که نفس من در من است و روح خدا در بینی من است؛ ایوب ۳:۲۷

روح خدا مرا آفریده و نَفَس قادر مطلق به من حیات بخشیده است. ایوب ۴:۳۳

اگر دل خود را بر انسان متمرکز کند، اگر روح و نفس او را نزد خود گرد آورد؛ ایوب ۱۴:۳۴

از نفس خدا یخبندان میآید و آبها تنگ میشوند. ایوب ۱۰:۳۷

نفس او زغالها را میسوزاند و شعلهای از دهانش بیرون میآید. ایوب ۲۱:۴۱

آنگاه نهرهای آب دیده شد و اساس جهان آشکار گردید، از سرزنش تو، ای خداوند، از نفخه نفس بینی تو. مزامیر ۱۵:۱۸

مرا به خواست دشمنانم تسلیم مکن، زیرا شاهدان دروغین و کسانی که از ظلم دم میزنند، بر من برخاستهاند. مزامیر ۱۲:۲۷

به کلام خداوند آسمانها ساخته شدند و تمامی لشکر آنها به نفخه دهان او. مزامیر ۶:۳۳

روی خود را میپوشانی، پس پریشان میشوند. جانشان را میگیری، پس میمیرند و به خاک خود برمیگردند. مزامیر ۲۹:۱۰۴

گوش دارند، اما نمیشنوند؛ و در دهانشان هیچ نفسی نیست. مزامیر ۱۷:۱۳۵

نفس او بیرون میرود، او به خاک خود برمیگردد؛ در همان روز افکارش نابود میشود. مزامیر ۴:۱۴۶

هر که جان دارد، خداوند را ستایش کند. شما خداوند را ستایش کنید. مزامیر ۶:۱۵۰

زیرا آنچه بر سر بنیآدم میآید، بر سر بهایم نیز میآید؛ بر ایشان یک چیز واقع میشود: چنانکه یکی میمیرد، دیگری نیز میمیرد؛ آری، همه یک نفس دارند؛ چنانکه آدمی بر بهایم برتری ندارد، زیرا همه چیز باطل است. جامعه ۱۹:۳

نبوت

از انسانی که نفسش در بینیاش است دست بردارید، زیرا او به چه چیزی حساب میشود؟)اشعیا ۲۲:۲(

بلکه مسکینان را به عدالت داوری خواهد کرد و برای مظلومان زمین به راستی حکم خواهد نمود و زمین را به عصای دهان خود خواهد زد و شریران را به نفخه لبهای خود خواهد کشت.)اشعیا ۴:۱۱(

و نفس او، همچون نهری سرشار، تا میان گردن خواهد رسید تا ملتها را با الکِ بطالت بیازماید. و افساری بر آروارههای قوم خواهد بود که ایشان را گمراه میکند. زیرا توفت از قدیم مقدر شده است؛ آری، برای پادشاه آماده شده است؛ او آن را عمیق و بزرگ ساخته است: تودهاش آتش و هیزم فراوان است؛ نفس خداوند، مانند جویباری از گوگرد، آن را شعلهور میکند. اشعیا 30:28،33

کاه را باردار خواهید شد و خاشاک خواهید زایید: نفس شما، مانند آتش، شما را خواهد سوزاند.)اشعیا ۱۱:۳۳(

چنین میگوید خدا، یهوه، آنکه آسمانها را آفرید و آنها را گسترانید، آنکه زمین و آنچه از آن بیرون میآید را گسترانید، آنکه نفس را به مردمی که در آن هستند و روح را به آنانی که در آن راه میروند میدهد: اشعیا ۵:۴۲

هر انسانی در دانش خود وحشی است. هر بنیانگذاری از بت تراشیده شده شرمنده میشود. زیرا بت ریخته شده او دروغ است و در آنها هیچ نفسی نیست. ارمیا 10:14

هر انسانی از دانش خود وحشی است و هر بنیانگذاری از بت تراشیده شده شرمنده میشود، زیرا بت ریخته شده او دروغ است و در آنها هیچ نفسی نیست. ارمیا ۱۷:۵۱

تو صدای مرا شنیدهای، پس گوش خود را از نفسهایم و فریادهایم میوشان. مراثی ۵۶:۳

نفس بینی ما، مسیح خداوند، در گودالهای ایشان حبس شد، همان که دربارهاش گفتیم زیر سایهاش در میان امتها ساکن خواهیم شد. مراثی ۲۰:۴

خداوند یهوه به این استخوانها چنین میگوید: اینک من روح را به شما وارد خواهم کرد و شما زنده خواهید شد. و رگ و پی بر شما خواهم نهاد و گوشت را بر شما خواهم آورد و شما را با پوست خواهم پوشاند و در شما روح خواهم نهاد و شما زنده خواهید شد و خواهید دانست که من یهوه هستم. خداوند یهوه به این استخوانها چنین میگوید: اینک من روح را به شما وارد خواهم کرد و شما زنده خواهید شد. و چون نگریستم، اینک رگ و پی و گوشت بر آنها بالا آمد و پوست آنها را از بالا پوشاند، اما روحی در آنها نبود. آنگاه به من گفت: به باد نبوت کن، ای پسر انسان نبوت کن و به باد بگو: خداوند یهوه چنین میگوید: ای روح، از چهار باد بیا و به این کشتگان بدم تا زنده شوند. پس چنانکه به من فرمان داد، نبوت کردم و روح به آنها درآمد و آنها زنده شدند و بر پای خود ایستادند، لشکری بسیار بزرگ. حزقیال 37:5-10

بلکه خود را در برابر خداوند آسمانها برافراشتی و ظروف خانه او را پیش تو آوردند و تو و اربابانت و همسرانت و کنیزانت در آنها شراب نوشیدید و خدایان نقره و طلا و برنج و آهن و چوب و سنگ را که نمیبینند و نمیشنوند و نمیدانند، ستایش کردی و خدایی را که نفس تو در دست اوست و تمام راههای تو از آن اوست، ستایش نکردی)دانیال ۲۳:۵(

.زیرا چگونه بنده این آقایم میتواند با این آقایم سخن گوید؟ زیرا که من فوراً هیچ قوتی در من نماند و نفسی در من باقی نماند دانیال ۱۷:۱۰

وای بر کسی که به چوب بگوید بیدار شو؛ و به سنگ گنگ بگوید برخیز، تعلیم خواهد داد! اینک، آن با طلا و نقره پوشیده شده است و در میانش هیچ نفسی نیست. حبقوق ۱۹:۲

عهد جدید

و چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت: » روح القدس را بیابید.«)یوحنا ۲۲:۲۰(

و شائول، در حالی که هنوز از تهدید و کشتار شاگردان خداوند دم میزد، نزد کاهن اعظم رفت، اعمال رسولان ۱:۹

.و نه به دست مردم پرستش میشود، چنانکه گویی به چیزی محتاج است، زیرا که به همگان حیات و نفس و همه چیز میبخشد اعمال رسولان ۲۵:۱۷

آخرالزمان

و بدنی بیروح به آدم عطا فرمودی که ساختهی دست تو بود، و در او روح حیات دمیدی و او در حضور تو زنده شد.)دوم اسدرا ۵:۳(

اما فقط من دیدم که او از دهانش مانند انفجاری از آتش بیرون فرستاد، و از لبهایش نفسی آتشین، و از زبانش جرقهها و طوفانها بیرون ریخت. و همه آنها با هم مخلوط شدند؛ انفجار آتش، نفس آتشین و طوفان بزرگ؛ و با خشونت بر جمعیتی که آماده جنگ بودند فرود آمد و همه آنها را سوزاند، به طوری که ناگهان از میان جمعیتی بیشمار، چیزی جز گرد و غبار و بوی دود دیده نمیشد. وقتی این را دیدم، ترسیدم.)دوم اسدرا ۱۳:۱۰-۱۱(

او انسان را آفرید و قلب او را در میان بدن قرار داد و به او نفس، حیات و فهم بخشید. دوم اسدرا ۶۱:۱۶

زیرا ما در هر حادثهای زاده میشویم: و از این پس چنان خواهیم بود که گویی هرگز نبودهایم: زیرا نفس در بینی ما مانند دود است و جرقهای کوچک در حرکت قلب ما: حکمت سلیمان ۲:۲

.زیرا او نَفَسِ قدرت خداست و نفوذی پاک که از جلال قادر مطلق سرچشمه میگیرد: بنابراین هیچ چیز پلیدی نمیتواند در او بیفتد حکمت سلیمان ۲۵:۷

یا حیوانات وحشی ناشناخته، سرشار از خشم، تازه آفریده شده، که یا بخاری آتشین بیرون میدهند، یا بوی کثیف دود پراکنده، یا جرقههای وحشتناک از چشمانشان بیرون میپراکند: آری، و بدون این قدرتها، آنها با یک بانگ سقوط میکردند، از انتقام آزار میدیدند، و با نفس قدرت تو پراکنده میشدند: اما تو همه چیز را در اندازه و تعداد و وزن مرتب کردهای. حکمت سلیمان ۲۰،۱۸:۱۱

منظرهای که ابلهان را به طمع آن میاندازد، و از این رو آرزوی صورت یک بت مرده بیروح را دارند. زیرا او خالق خود و آن کسی را که در او روحی فعال دمیده و روحی زنده دمیده است، نشناخت. زیرا همه بتهای بتپرستان را خدایان میدانستند، خدایانی که نه چشمی برای دیدن دارند، نه بینی برای نفس کشیدن، نه گوش برای شنیدن، نه انگشتی برای لمس کردن؛ و پاهایشان نیز کندرو است. حکمت سلیمان ۱۵،۱۱،۵:۱۵

تا زندهای و نفس داری، خود را به هیچکس تسلیم مکن.)کتاب جامعه ۲۰:۳۳(

مردی که کوره را میدمد، در حال کار بر روی گرما است، اما خورشید سه برابر بیشتر کوهها را میسوزاند؛ بخارات آتشین را بیرون میدهد و پرتوهای درخشان را میفرستد، و چشمها را تاریک میکند.)کتاب مقدس، رساله به Ecclesiasticus، باب ۴۳، آیه ۴(

چیزهایی که در آنها نفسی نیست، به بهایی گزاف خریده میشوند. نامه ارمیا ۲۵:۱

نمیتوانم بگویم چگونه به رحم من درآمدی، زیرا من نه به تو نفس دادم و نه حیات، و نه من بودم که اعضای هر یک از تو را آفریدم. اما بیشک خالق جهان که نسل انسان را آفرید و آغاز همه چیز را دریافت، از روی رحمت خود به تو نفس و حیات دوباره خواهد بخشید، چنانکه اکنون به خاطر قوانین او، خود را در نظر نمیآوری. دوم مکابیان ۲۲:۷-۲۳

با این حال، او هرگز از لاف زدن دست نکشید، بلکه همچنان پر از غرور بود و از خشم خود علیه یهودیان آتش میدمید و دستور میداد که سفر را تسریع کنند. اما سرانجام از ارابهاش که به شدت حمل میشد، به زمین افتاد؛ به طوری که از شدت افتادن، تمام اعضای بدنش درد شدیدی گرفت. دوم مکابیان ۷:۹

با این وجود، در حالی که هنوز نفسی در درونش بود، در حالی که از خشم برافروخته بود، برخاست؛ و اگرچه خونش مانند فوارههای آب جاری بود و زخمهایش دردناک، با این حال از میان جمعیت دوید؛ و بر صخرهای شیبدار ایستاد، دوم مکابیان ۴۵:۱۴

خنوخ

من در خوابم آنچه را که اکنون با زبان جسمانی و با نفس دهانم خواهم گفت، دیدم؛ آنچه را که خدای بزرگ به آدمیان عطا کرده است تا با آن گفتگو کنند و با دل بفهمند. انوخ ۲:۱۴

و من دستهایم را به پارسایی بلند کردم و آن قدوس و بزرگ را ستایش کردم و با نفس دهانم و با زبان جسمانی که خدا برای فرزندان جسم آدمیان آفریده است تا با آن سخن گویند، سخن گفتم و به ایشان نفس و زبان و دهانی داد تا با آن سخن گویند.)خنوخ ۱:۸۴(

که از بدو خلقت، آرزوی خوراک زمینی نداشتند، بلکه همه چیز را همچون نفسی زودگذر میدانستند و بر آن زیستند، و خداوند ایشان را بسیار آزمود و روحشان پاک یافت شد تا نام او را ستایش کنند. خنوخ ۹:۱۰۸

جاشر

.و خدا انسان را از خاک بسرشت و در بینی او روح حیات دمید و انسان به موجودی زنده و دارای قدرت سخن گفتن تبدیل شد (یاشر ۲:۱)

اکنون برخیز و ببین که رنج من برای تو چقدر تلخ است پسرم، اگرچه من تو را پرورش ندادم، تو را نساختم و به تو نفس و روح ندادم، بلکه خدا تو را سرشته و استخوانهایت را ساخته و آنها را با گوشت پوشانده و در بینی تو روح حیات دمیده و سپس تو را به من داده است.)یاشر ۲۸:۴۳(

و او هر روز بیرون میرفت و به سرزمین جوشن، جایی که برادرانش، بنیاسرائیل، بودند، میآمد و موسی هر روز آنها را در تنگی نفس و کار سخت میدید. یاشر ۳۴:۷۰

بیگمان او تو را در رحم مادرت آفرید و روح حیات را در تو نهاد و تو را پرورش داد و بر تخت سلطنت مصر نشاند، و روح و جان تو را از تو خواهد گرفت و تو را به زمینی که از آن گرفته شدهای، باز خواهد گرداند. یاشر ۵۰:۷۹

کتابهای گمشدهی کتاب مقدس

زیرا او کاوشگر افکار و اندیشههای دل است؛ نَفَس او در ماست و هرگاه بخواهد میتواند آن را از ما بگیرد.)اول کلمنت به (قرنتیان ۱۴:۱۰

او آنها را مانند بید زد و از صبح تا شام تاب نیاوردند. چون نتوانستند از خود مراقبت کنند، هلاک شدند. او بر آنها دمید و آنها مردند، زیرا حکمت نداشتند. اول کلمنت به قرنتیان ۷:۱۸

به همین دلیل خداوند اجازه داد که مرهم بر سرش ریخته شود تا بتواند نفس جاودانگی را به کلیسای خود بدمد. رساله ایگناتیوس به افسسیان ۴:۴

کتابهای فراموششدهی عدن

کتاب سپس فرشته نزد خدا بالا رفت، مورد استقبال قرار گرفت و گفت: »خدایا، مخلوقات تو آخرین نفس خود را کشیدهاند.« ۱ آدم و حوا ۲:۱۰

اما خدا به او و به بدبختیاش و به اینکه در آستانهی آخرین نفسهایش بود، نگاه کرد. و کلمهی خدا از آسمان آمد، او را از آب بیرون آورد و به او گفت: »از ساحل بلند به سوی حوا برو.« و چون به حوا رسید، به او گفت: »چه کسی به تو گفت »اینجا کتاب آدم و حوا ۱۲:۳۳ بیا«؟« ۱

در روز پنجم به دریا فرمان دادم که ماهیان و پرندگان بالدار از انواع مختلف و همه حیواناتی که بر روی زمین میخزند و بر روی چهار پا بر روی زمین راه میروند و در هوا پرواز میکنند، نر و ماده، و هر روحی که روح زندگی را تنفس میکند، را به وجود آورد. و شامگاه فرا رسید و بامداد فرا رسید، روز ششم. در روز ششم به خرد خود فرمان دادم که انسان را از هفت قوام بیافریند: یک، گوشت او را از زمین؛ دو، خون او را از شبنم؛ سه، چشمانش را از خورشید؛ چهار، استخوانهایش را از سنگ؛ .پنج، هوش او را از سرعت فرشتگان و از ابر؛ شش، رگها و موهایش را از علف زمین؛ هفت، روح او را از نفس من و از باد 8-10 :اسرار خنوخ 30

و من استراحتگاههای بادها را نوشتم و مشاهده کردم و دیدم که چگونه دارندگان کلید آنها ترازوها و پیمانههایی را حمل میکنند؛ ابتدا آنها را در یک ترازو و سپس در ترازوی دیگر قرار دادند و آنها را با دقت و بر اساس اندازه بر روی تمام زمین رها کردند، مبادا با نفسهای سنگین زمین را به سنگ تبدیل کنند. اسرار خنوخ ۸:۴۰

خداوند پایهها را در ناشناختهها قرار داده و آسمانهای مرئی و نامرئی را گسترده است. او زمین را بر آبها استوار کرده و موجودات بیشماری را آفریده است. و چه کسی آب و پایههای نااستوار یا غبار زمین یا شن دریا یا قطرات باران یا شبنم صبحگاهی یا نفسهای باد را شمرده است؟ چه کسی زمین و دریا و زمستان پایدار را پر کرده است؟ اسرار خنوخ ۵:۴۷

زیرا هر موجود زندهای او را ستایش میکند، و هر آفریدهی مرئی و نامرئی او را ستایش میکند. اسرار خنوخ ۶:۵۱

و هیچکس بیدانش نخواهد بود و هیچکس گنگ نخواهد بود. زیرا او به آفرینش خود دهانی داده است تا صدای خود را به سوی او بگشایند و او را ستایش کنند. به قدرت او اعتراف کنید و فیض او را آشکار سازید. هللویاه. قصاید سلیمان ۲۶:۷-۲۸

و ایشان از الهامی که خدای متعال در ایشان دمیده بود، حقیقت را گفتند: ستایش و زیبایی عظیم بر نام او، هللویاه. قصاید سلیمان ۱۹:۱۸

هر چهار پایه به یک سبک ساخته شده بودند، و همه چیز چنان ماهرانه ساخته و نصب شده بود، و چنان مهارت و دانش قابل توجهی صرف ساختن آن مطابق با طبیعت شده بود، که وقتی هوا با وزش باد تکان میخورد، برگها به حرکت در میآمدند، و همه چیز به گونهای ساخته شده بود که با واقعیت واقعی که نشان میدادند، مطابقت داشته باشد. نامه آریستئاس ۳۹:۳

عرق بر پیشانیاش نشسته بود و نفسش را به سختی بیرون میداد، تا جایی که شرافت روحش تحسین شکنجهگرانش را نیز برانگیخت. چهارم مکابیان ۷:۳

و بدین ترتیب، در تنگی نفس شدید و رنج جسمانی، فریاد زد: »ای ستمگر، شکوهمند، بر خلاف میل تو، نعمتهایی که به من مکابیان ارزانی میداری و مرا قادر میسازی تا وفاداری خود را به شریعت از طریق شکنجههای شرافتمندانهتر نشان دهم.« (۴ ۵۱:۵)

نه فرزند اولت که جان سپرد، ارادهات را تغییر نداد، و نه فرزند دومت که با چشمانی ترحمآمیز در زیر شکنجههایش به تو نگریست، و نه فرزند سومت که از روح خود دمید. چهارم مکابیان ۱۳:۷

چهارم حس بویایی است که با آن مزهها برای جذب هوا و تنفس داده میشوند. عهد روبین ۱۷:۱

زیرا خدا همه چیز را به ترتیب خودشان نیکو آفرید، پنج حس را در سر، و گردن را به سر پیوند داد، و مو را نیز برای زیبایی و جلال، سپس قلب را برای فهم، شکم را برای دفع مدفوع، و معده را برای آسیاب کردن، نای را برای نفس کشیدن، جگر را برای خشم، صفرا را برای تلخی، طحال را برای خنده، افسار را برای تدبیر، عضلات کمر را برای قدرت، ریهها را برای کشیدن کمر را برای قدرت و غیره به آن افزود. عهد نفتالی ۲۰:۱